

॥ ५ ॥ कथमानयेयं नकथमपि ॥ ६ ॥ सीताया अपापतां प्रख्यापयति भ्रातृभ्यः प्रत्ययार्थमिति ॥ देवानां सन्निधाविति शेषः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ऋषीणां चेति सन्निधा-
वित्यर्थः ॥ ९ ॥ लंकाद्वीपे महद्रेणेति ॥ लंकाद्वीपे तदाग्निनेति पाठांतरं ॥ १० ॥ अयंत्विति प्राक्प्रतिपादितरीत्यातत्त्वार्थेन्यस्मिन्स्थितेषीति शेषः ॥ महान्वादो वर्तते निंदावर्त-

जानासित्वं यथासौम्यदंडके विजनेवने ॥ रावणेन हृता सीता सच विध्वंसितो मया ॥ ५ ॥ तत्र मे बुद्धिरुत्पन्ना जनकस्य सुतां प्रति ॥ अ-
त्रोषितामिमां सीतामानयेयं कथं पुरीं ॥ ६ ॥ प्रत्ययार्थं ततः सीताविवेशज्वलनं तदा ॥ प्रत्यक्षं तव सौमित्रे देवानां हव्यवाहनः ॥ ७ ॥ अ-
पापमैथिलीमाहवायुश्चाकाशगोचरः ॥ चंद्रादित्यौ च शंसेते सुराणां सन्निधौ पुरा ॥ ८ ॥ ऋषीणां चैव सर्वेषामपापां जनकात्मजां ॥ ए-
वं शुद्धसमाचारादेव गंधर्वसन्निधौ ॥ ९ ॥ लंकाद्वीपे महद्रेण मम हस्ते निवेदिता ॥ अंतरात्मा च मे वेत्ति सीतां शुद्धाय शस्विनीं ॥ १० ॥ त-
तो गृहीत्वा वैदेहीमयोध्यामहमागतः ॥ अयं तु मे महान्वादः शोकश्च हृदि वर्तते ॥ ११ ॥ पौरापवादः सुमहांस्तथा जनपदस्य च ॥ अकीर्ति-
र्यस्य गीयेत लोके भूतस्य कस्यचित् ॥ १२ ॥ पतत्येवाधमान् लोकान्यावच्छब्दः प्रकीर्त्यते ॥ अकीर्तिर्निघते देवैः कीर्तिर्लोकेषु पूज्यते ॥
॥ १३ ॥ कीर्त्यर्थं तु समारंभः सर्वेषां सुमहात्मनां ॥ अप्यहं जीवितं जह्यां युष्मान्वा पुरुषर्षभाः ॥ १४ ॥ अपवादभयाद्भीतः किंपुनर्जन्तका-
त्मजां ॥ तस्माद्भवंतः पश्यंतु पतितं शोकसागरे ॥ १५ ॥ न हि पश्याम्यहं भूतं किंचिद्दुःखमतोधिकं ॥ श्वस्त्वं प्रभाते सौमित्रे सुमंत्राधिष्ठि-
तं रथं ॥ १६ ॥ आरुह्य सीतामारोप्य विषयांते समुत्सृज ॥ गंगायास्तु परेपारे वाल्मीकेस्तु महात्मनः ॥ १७ ॥

ते तच्छ्रवणाच्छोकश्च हृदि वर्तते ॥ ११ ॥ कोसौवादस्तत्राह ॥ पौरिति ॥ सीताविषया पौरनिंदा ॥ भूतस्य प्राणिनः ॥ १२ ॥ शब्दः अकीर्तिबोधकः अधमान् लोकान् निरयान् ॥
॥ १३ ॥ १४ ॥ शोकसागरे अकीर्तिजे ॥ १५ ॥ भूतं उत्पन्नं अतः एतदकीर्तिजात् ॥ अतः श्वः प्रभाते त्वं रथमारुह्य विषयांते स्वदेशात् परतः सीतामुत्सृज ॥ १६ ॥ कविषयांते
रेतत्राह ॥ गंगाया इति ॥ परेपारे गंगोल्लंघनलभ्येपारे ॥ १७ ॥